

Vjenčić - Венчик

Savez Rusina Republike Hrvatske
Союз Русинох Републики Горватской

ISSN 1331-2189

BROJ
ЧИСЛО

103 | 4/2022

Школяре ОШ Чаковци на 34. Державнай смотри школярскага задругарства

Дует Николина Бучко и Владимир Мишленович

Каждоднъово обовязки школярох уключую не лем обовязни предметы, але и звонка-наставни активносци, а ёдна од нїх то школярске задругарство. Велі школи у Горватской можу ше похваліц зоз красну работу своёй задруги, а медзі нїма и ОШ Чаковци. Квалитету своёй роботы члени школярской задруги „Ябуковац“ потвердзели зоз другим местом за жупанийскай смотри и так ше пласовали на державну смотру хтора ше отримовала того року од 27. по 30. сентябрь

На Смотри наступели и младши Миклошевчане

у Винковцах. Од вкупно 657 школярских задругох у РГ на 34. Державнай смотри участвовали 58 найлепши. Попри того, Основна школа Чаковци на тей смотри участвовала и як домашня школа. На програмы отверраня Смотри наступели чаковски школяре зоз пригодну программу, а як госци участвовали и члени дзецинской фольклорнай групи КУД „Яким Говля“ з Миклошевцах.

Леся Мудри

СМОТРА ФОЛКЛОРУ »ЧАК« У ЧАКОВЦОХ

Всаботу, 15. октобра, у организациі КУД-а Чаковци, у Чаковцах отримана Смотра фольклору »Чак«. Госцох и присутных першне привітал Мілан Грубач, начальнік Општины Чаковци, а потым конзул Мадярскай зоз Осиеку. Спред организатора шицких привітал Янош Кери, предсідаель КУД-а.

На Смотри участвовали 11 здружения хто-ри през пісню и танец представили гор-ватски, мадярски и руски культурни скарб. Спред Дружства »Руснак« наступел подросток, точнейше шпивацко-танечна група »Голубки«, хтора ше у народним дзецин-ским облечывіе панонских Руснацох, пред-

Шпивацко-танечна група »Голубки« Дружства »Руснак«

ставела з рускима народними піснями и танцами. Покровитель Смотри Општина Томповцы.

Наталия Гнатко

BROJ / ЧИСЛО **103**
GODINA / РОК **2022.**

„VJENČIĆ“

Izдавач: Savez Rusina RH
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Facebook: Savez Rusina RH Vukovar
За накладника: Dubravka Rašljanin
Уредништво: Vukovar,
 Vijeća Europe 93
 Tel.: 032 428-342
IBAN HR1623400091110057465
Tiskat: Certis d.o.o. Cerna
Naklada: 400 primjeraka

„ВЕНЧИК“

Видава: Сојуз Русина РГ
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar
За видавателя: Дубравка Рашиљанин
Редакция: Вуковар,
 Ради Европи 93
 Tel.: 032 428-342
ИБАН HR1623400091110057465
Друкуче: Цертис д.о.о Церна
Тираж: 400 прикладніки

Tiskano - Друковане

12 / 2022

kuna
Цена **5** kuna
куни

Rukopisi se ne vraćaju.
Рукописи не враћају.

Tiskanje potpomaže Savjet za
nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Naklada: 400 primjeraka

Редакция: Вера Павлович (главна и
одвичателна редакторка), Агнетка
Балатица, Мануела Дудаш, Леса
Гаргай, Леся Мудри и Владимир
Пропчи

Совит редакцији: д.н.ф. Оксана
Тимко Ћитко (председатељка),
Марияна Джуџар, о. Владимир
Седлак

Лекторе: Мария Вулич (руски језик),
Андреја Магоч (горватски језик).
Друковане помага Совит за
национални меншини Републике
Горватскеј.

SADRŽAJ - ЗМИСТ

Школяре ОШ Чаковци на 34. Државней смотри школарскога задругарства	2
Смотра фолклору »Чак« у Чаковцу	2
15 роки од шмерци Мелани Вашаш	4
15 godina od smrti Melane Vašaš	5
Жимска авантура у Барані	8
Жимски видумства	10
Заяц / Zeko - Лю. Гаргай	11
Чишицко порихтане за Крачун	12
Св. Миколай у Петровцу	13
Святы Миколай пришол и до Осиеку	14
Миколайови ше радую и младши и старши	14
»Яка радосц, яки рай, идзе святы Миколай«	15
Отримани ювилейни 10. Перши аплауз	16
У школи запахло на хлеб	19
Дні хлєба	20
Напиш писню и освой бициглу	21
Интегровани дзень	22
Чудесни швет	23
Забавни боки	24

Насловни бок: Ивана Бики - Крачунски радосци
Остатні: Ивана Бики - Медведзик и другие дарунки

Уредништво: Vera Pavlović (главна и
одговорна urednica), Ahnetka Balatinac,
Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš, Lesya
Mudri и Vladimir Prović.

Savjet uredništva: dr. sc. Oksana
Timko Ćitko (predsjednica), Marijana
Džudžar, vl. Vladimir Sedlak

Lektori: Marija Vulić (rusinski jezik),
Andreja Magoč (hrvatski jezik).

15 роки од шмерци МЕЛАНИ ВАШАШ

Мелана Вашаш – Олексова

народзена у Руским Керестуре 15. мая 1928. року, а зоз фамелию ше приселела до Петровцох 1934. року. Понеже була инвалид од родzenia, не могла ходзіц до школы, але кед подросла заш ше лем оспособбюе за самостойни живот и почина робіц у фабрики Борово. Познейше зохабя работу и дава ше за Йовгена Вашашовога, зоз хторим мала двойо дзеци. Свой живот прэжыла у Петровцох. Умарла 22. децембра 2007. року дзе ё и похована.

Гоч инвалид на ноги, з руками вельо того робела: вибивала мустри за вишиваня, правела венци за млади, друковала рубки за покойних, правела надгробни венци... Заш лем ёден талант бул якошик скрити, а то писане власней поезій. Пісні писала у народним духу, з єдноставними словамі, так же ей писня кождому розумліва и блізка.

После ей шмерци Союз Русинох и Українцох Републики Горватской 2011. року видава ей збирку поезій под назву "Мой квіткі".

**Порихтала
Лю. Гаргай**

ВИНЧОВАНКА

Пришли зме вам шпивац
як ангелки мали,
ми до вас принесли
Ісуса малкого
же бісце го вжали
до шерца свого.
Вон у вас остане,
бо ё барз малючки,
вон кождому дава
свою святы ручаки.

ПЕТРОВЦІ

Любим я Петровци
и у нїх уживам,
ту и моя хижка
цо я у ней бивам.

Звонка обилена,
знука мальвана,
у ней и мила мац
цо ме виховала.

У Петровцох вельо
древа насадзени,
зоз желёним лісцом
валал украшени.

Найкрасши Петровци
у мешацу маю,
багрени и ліпі
крашне розквітаю.

15 godina od smrti MELANE VAŠAŠ

Melana Vašaš – Oleksova rođena je u Ruskom Krsturu 15. svibnja 1928. godine, a s familijom se preselila u Petrovce 1934. godine. Budući da je bila invalid od rođenja nije mogla hodati do škole, ali kad je odrasla postala je sposobna za samostalan život i zapošljava se u tvornici Borovo. Kasnije napušta posao i udaje se za Jovgenu Vašaša s kojim je imala dvoje djece. Svoj život proživila je u Petrovcima. Umrla je 22. prosinca 2007. godine i sahranjena je na petrovačkom groblju.

Iako invalid u noge, s rukama je puno toga radila: preslikavala je mustre na tkaninama za vezenje, pravila vjenčice za mlađenke, tiskala je pokrove za pokojnike, pravila nadgrobne vijence... Ali opet je jedan talent nekako bio skriven, a to je pisanje poezije. Pjesme je pisala u narodnom duhu jednostavnim riječima tako da su njezine pjesme bile razumljive i bliske svima.

Poslije njezine smrti Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske izdao je 2011. godine njezinu zbirku poezije pod nazivom „Moje cvijeće”.

**Priredila
Lju. Harhaj**

ČESTITKA

Došli smo vam pjevati
kao anđeli mali,
donijeli vam
Isusa malog
da ga primite
u srce svoje.
Kod vas on će ostati,
jer je jako mali.
On svakome daje
svoje svete ručice.

PETROVCI

Ja volim Petrovce
u njima uživam,
tu je kuća moja
u kojoj prebivam.

Izvana okrečena,
unutra molovana,
u njoj mila majka
koja me odgajala.

U Petrovcima je puno
drveća posađeno,
zelenim je lišćem
selo ukrašeno.

Petrovci su najljepši
u mjesecu svibnju,
bagremi i lipe
lijepo tad cvjetaju.

ДЗЕЦИНСКА БРИГА

Чом же ше ви розходзице
родителє мили,
чом мушиме буц широтки
кед ви двойо живи.

Малючки зме обидвойо,
жалосни будземе,
будземе вельо плакац
док нє вирошнеме.

Шицки таки дзеци церпя
до ше так ховаю,
нїгда вецей у живоце
за добре не знаю.

Мили родителе нашо
добре раздумайце,
своїм дзецом ви на шерцо
вельки боль нє кладзце.

РУЖИ

Садзела я ружи,
при ніх сом плакала,
од моїх пайташкох
сама сом осталася.

Кадзи сом ходзела
слизи ми падали,
у моій заградки
ружи розквитали.

Тераз я посадзім
рэзмарию желену,
озда и мой мили
зосце ме за жену.

Рэзмарию желену,
а белаве квеце,
красшого легіння
нет на тым швеце.

ФИЯЛОЧКА

Назберам я себе
з фиялки нашенс,
лес док найдзем дзивче
до ми го пошес.

Найдзем себе дзивче
младе и веселе,
до ми фиялочку
до двора пошес.

Дробна фиялочка
почала розквитац,
тераз пойдзем свою
фраёрочку спитац.

Розквитла фиялка
целова и била
до ми ю пошала
фраёрочка мила.

Ішце ми розквитнс
фиялка черврна,
то ми од миленкай
будзе успомена.

ПАСТИРСКА

Моя мила кед стадо чувала
та при стаду на трави заспала.
Я ю будзім – міле злато мойо,
док ши спала пошло стадо твойо.

Шедні мила гу мнс
док слунечко зайдзе,
поможем ци стадо глєдац
та ше озда найдзе.

DJEČJA BRIGA

Zašto se razilazite
roditelji mili,
zašto moramo biti siročići
kad ste oboje živi.

Maleni smo oboje,
tužni ćemo biti,
plakat ćemo puno
dok ne odrastemo.

Sva djeca trpe
koja se tako odgajaju,
nikada više u životu
za dobro ne znaju.

Mili naši roditelji
dobro razmislite,
svojoj djeci na srce
veliku bol ne stavljajte.

RUŽE

Sadila sam ruže,
uz njih sam plakala,
od mojih prijateljica
sama sam ja ostala.

Kud god sam hodala
suze su padale,
te su u mom vrtu
ruže procvjetale.

Sad ću posaditi
ružmarin zeleni,
valjda će moj mili
htjeti me za ženu.

Ružmarin zeleni,
a plavo cvijeće,
ljepšega momka
nema na tom svijetu.

LJUBIČICA

Nakupit ću sebi
sjeme ljubičice,
dok nađem djevojče
da mi ga posije.

Naći ću djevojče
mlado i veselo,
da mi ljubičicu
u dvorištu posije.

Sitna ljubičica
počinje cvjetati,
sada idem svoju
dragu isprositi.

Procvjetala ljubičica
roza i bijela
što je posadila
draga moja mila.

Još će mi procvjetati
ljubičica crvena,
to će mi od drage
biti uspomena.

PASTIRSKA

Kad je moja draga stado čuvala
na travi je uz stado zaspala.
Ja ju budim – milo moje zlato,
dok si spavala ode tvoje stado.

Sjedi draga pored mene
dok sunce ne zađe,
pomoći ću ti stado tražiti
dok se ne pronađe.

ЖИМСКА АВАНТУРА У БАРАНІ

(виривок з приповедки)

На валале жимски час вше якошик опущенши як у городу. И не лем жимски. Якошик ше видзи же ест вецей часу за шицко. Алे то, як би старши поведли, лем перцепция.

Того децембра Юлия лєдво чекала же би дожила свой перши шнїг. Одросла у городу на побрежю Ядранского моря, дзе били пахульки нїгда не залетую, та аж ані на Крачун лебо Нови рок.

Мама и тато одлучели же того року пойду за жимски швета до Барані. До часци Горватской хтора скоро 600 километри далеско од їх обисца. Жадали препровадзиц еден цалком иншаки Крачун як по тераз, а и Нови рок виплановали дочекац у єдним малым месце хторе ма лем коло 600 жительох. У одношению на їх город, то 250 раз менше число жительох, вираховала Юлия, бо уж ходзела до штвартей класи, а любела математику.

Не зна точно кадзи путовали, але нараз видзела як ше пред ню створели животині зоз слами хтори цагаю санки Діда Мраза. Цо то? – зачудовала ше Юлия.

– Сцигли зме – гварела мама. Вежні свойствы та іздзeme до готелу.

Юлия нїгдзе не видзела готел, видзела лем якушык хижу, яки знала видзіц по валалох, алे готел яки вони маю у Сплиту, не було нїгдзе видно.

Ходзела за маму, а мама ишла просто до тей хижы. Вошли нука, а там праvi камин у хторым горел огень! Жена хтора шедзела за якимшик пултом станула, ошміхла ше и щиро их прывітала. У истей хвильки пришол и ёден чловек же би им помогнул ношиці ствары. Шицкі ше ошміховали. Понукли мами и татові якешык піце и гуторели най шедню дакус коло каміну док ше не поуписую до кнїжкі, а Юлій дали кошарочку з бомбонамі и чоколадкамі.

Кед их одведли до хижы дзе буду пребывац идуци дзешец дні, Юлия дораз обачела бабку на ёй посцелі. Знала же то ёй посцель, бо була менша як мамова и татова. Розбегла ше, облапела ю и од тей хвильки бабка постала Юлійова пайташка у тей жимскай бараньскай авантуры.

Лєдво чекала рано же би пошли дакус поопатрац дзе то вони пришли.

Рано ше чуло куку-рику, кукуриикууу! Юлия скочела з посцелі и розбегла ше гу облаку. Одхілела завису, але не могла одгаднүц одкадз приходзі тот звук. Шицкі ище спали, так ше ёй видзело. Пришла гу мами и будзела ю, а мами ше цошка не ставало. – Шпи ище дакус, гуторела Юлій. – Мамо чуеш тото куку-рику, цо то? – питала ше. – Шпи, гварела мама, то когут нависціу рано, лем шпи, маме часу стануц, гуторела мама и закрила ше поверх глави.

Юлий ше не спало. А тато ше анії не таргнул кед тот когут шпивал. Було ей допито, та вигледовала хижу. Шицко було красне! Посцелі дакус иншаки як у готелу у Загребе дзе спали кед там були за Адвент, але тоти ей були красши. Якошик ше ей видзело же у ніх финше спац. У хижі мали и окремну просторию дзе була купальня, як у правим готелу. Вшадзи було цепло, лем мури були якишик груби. Виграбала ше на облак и заключела же ту ест цалком досць места же би шедзела у облаку. Притулела ношок гу склу, але ше таргла кед почувствовала яке ё жимне. Закуковала чи би не видзела того когута ў шпивал. Ніч не было видно, вонка ище было цма. Зышла долу и знова ше зацагла до посцелі роздумуюци дзе тераз тот когут и цо роби. Заспала, а вец нараз знова чула куку-рику, куку-риииикуууу! Швидко скочела, прибегла гу облаку, попендрала

ше на паточку и любопітліво ше запатрала до двора. Вонка було шицко биле, а вец нараз обачела як що когут шпацира по дворе, цали пишни, з прекрасним хвостом и кресту на глави. Яки ей лем бул красни! Пожадала го глаксац, але мама и тато ище віше спали, а вона нє шмела сама виходзіц вонка. Так ей наказали кед ше рихтали на драгу. И иншак кед дагдзе ишли, нє шмела нігдзе пойсц сама, а окреме нє без питаня.

— Ставайце уж, була несцерпеліва Юлия, когут нас чека!

Мама и тато ше помали будзели, розцаговали ше, не сцело ше им вісц зоз посцелі, а Юлия цупкала у месце од нецерпеня.

— Шмем до двора? — опитала ше обидвойм.

— Можеш, лем ше облеч, гуторела мама.

Скорей як чула ў мами до конца гуторела, вибегла на двор, така у пижамы и папучох, але истей хвильки убегла назад до хижі.

— Яй, як вонка жимно, а и ногом ми жимно, цошка биле по трави, — гуторела док ше операла на цепли радиятор. Першираз у живоце дожила мраз.

Агнетка Костелник Балатинац

ЖИМСКИ ВИДУМСТВА

Кед сом вчера ишол пешо з маму до оводи, цошка ми спадло на нос. Тото цошка вола ше идея, а хтора нє ма вязи зоз змарзнутым смаргльом спод носа. Уж сом длугши час свидоми же вонка уж досц жимно же мушим облекац длугоки гачи, але ми и надалей нє ясне чом нєт шнігу?

Мама ми вше приповедала же сом ше народзел кед вонка було шнігу по колена. Нє здогаднул сом ше ей опитац по чийо колена? По мамово чи по мойо? Уж длугши час мама о тим нє бешедуем о тим. Обавам ше ю знова опитац о тим шицким, бо кед випаднє же сом ше наисце народзел теди кед було шнігу, а тераз го нєт, чи то вец значи же ше я ані нє народзел?

То тераз ані нє важне, важне же любим жиму бо дома мам ве-

лью бависка. Вжиме сом нє тельо вельо по вонку, вецей сом дома у цеплим и по цали дні видумусем нови бависка зоз ста-рима бависками. Вообще ми нє завадза же то стари бависка. На ёдним ёст аж и од-цисок моїх зубох. Нє паметам кеди сом го закушел, але одцисок зубох муши буц мой. Брата або шестру нє мам. Нє мам аж ані домашнього любимца. Але тото цо мам то мала фабрика идеёх. Лем я знам дзе ше находзи.

У остатні час одроснути ше ми часто питаю цо себе жадам од святого Миколая, за Крачун и родзени дзень? Щешліви сом же ше и мн€ питаю. Проблем у тим же сом задумал жадан€ у форми ладї хтора л€ци и подморнїци хтора шпива. З дідом сом даскељо раз патрел фильм Титаник и барз ше ми попачел. Нательо ше ми попачел же сом цалу писню о Титанику научел напамят на английским языку, а ище вше нє знам ані єдно слово по английски. Гварел сом фамелії свойо жаданя. Мама блядо патрела до празного, оцец одмахнул з руку

гу патосу, а дідо ше лем шмишкал спод баюса. На концу ми гварели же ше мойо жаданя нє можу виполнїц. Як? Чом? Ша Дідо Мраз може виполнїц баш кажде жадан€. Я то знам. Вон през цали рок шедзи у своей хижки на Сиверним полу и задумусе на яки способ витвори кажди каждучки дзецински сон. Можетбуц ше мойо жаданя нє годни

виполніц прето же нє шнісім? Патрик, мой товариш з оводи, гутори же достал дрес яки лєм могол шніц. Нє ясне ми то зоз шніцом. Прецо бим дацо шніл кед о тим можем роздумовац по цали дзень? Шніц мож лєм даскељо минути. Так ми гуторя. Нє знам. Думам же нє шнісім. Складам ше, най сни буду за даєдних других хлапцох шицко потля док я мам свою фабрику идеюх. Кед дзень наисце барз добри, уда ше ми видумац бависко хторе ище вообще ані нє иснусе – любел бим з таким бависком присц до оводи. Теди бим бул права фаца. Патрик би ми бизовно пожичел дрес лєм же би кус преучел бависко хторе ніхто нє ма.

Щиро поведзене, красни ми бависка хтори видзим у дутянох и по каталогох. Округла белава лабда на надуване добрае би ми пришла на пліваню у базенох.

ЗАЯЦ

Попонаглял заяц
до поля широго,
наесц ше капусты
у газди першого.

Газда го обачел
та го пооганял.
– Завяжем ци уха!
Швидко го здоганял.

Але заш лєм заяц
од газди бул швидши,
сцекол там до першай
сущедней винічки.

Кажда гириздочка
мала бобки вельо,
та ше заяц сладзел
покля ше му сцело.

Лю. Гаргай

Вельки Лего Супермен трансформер бул бы заштитар у Лего гарешту, авточко на далінски привожел бы ми воду у погаре зоз кухні. Непорозумене настава лєм у тим же я и надалей мам свойо стари бависка зоз хторима волім препровадзац час док сом у моей фабрики идеюх. Значи, скоро сом бизовни цо жадам за тоти швета. Озда и Дідо Мраз бизовни до своїх віленякох, бо Крачун лєм цо нє сцигол. Видзим то по чоколадкох хтори хибя у Адвентским календаре. Вше их ест менсій. А ест и менсій игелки на ядловцу опрез хижі. Збераю их ташкі хтори нє одлецели на юг. Нє повем нікому. Най и ташкі того року маю барз весели и благословени Крачун.

Од шерца то шицким жадам!

Панонска морнарка

ZEKO

Požurio zeko
u široko polje,
pojesti kupusa
do mile volje.

Vidio to gazda
pa ga potjerao.
– Svezat éu ti uši!
Za njim je vikao.

Ali zeko bješe
od čovjeka brži,
te je pobjegao
u vinograd prvi.

Svaki grozdić ima
baš puno bobica,
zeko se sladio
grožđem bez granica.

ЧИ ШИЦКО ПОРИХТАНЕ ЗА КРАЧУН

Вше кед славиме дацо вельке, знаме себе напра-виц список цо шицко треба порихтац, же би ше случайно на дацо не забуло. Так то кед ше славя родзени дні, свадзби або дацо подобне у фамелиї, алे так то исто и кед ше славя церковни швета: Велька ноц, Крачун, Кирбай. Пред нами Крачун, швето Христоваго народзеня. Як ше то при-рихтує за Крачун? Можліве же дахто у школі хто з родичами пришол з далеского краю барз пошвидко постави тото питане. Дахто ше опыта, бо ше можебуц там дакус иншак рихта, а дахто нам ше опыта, бо ані не чул або лем чул за Ісуса, за його народзене, вельке швето, а тераз му нагода видзиц, дожиц, научиц. Яки будзе наш християнски одвит на таке питане??? Вшеліяк добре повториц, та на тот способ и наш од-вит будзе легчейши.

Ми ше на даскельо спо-соби рихтаме за швето Христоваго родзеня – Крачун.

Крачунски пост – даедни традиції го наволую и адвент (на латинским *adventus* значи приход), то час духовнага рихтаня за крачунски швета. Наглашака не на гладованю, алे на подзвигованю же бизме

як людзе були лепши, а як християне свойому учительови Христови подобнёйши. Чого ше у посту окрем едзеня мож шицко одрекнуц? Наприклад лэн-івосци, а мож ше намагац и буц шоровши на духовных стретнцах – богослужебных у церкви, окреме на швета.

Колядоване – у веліх европскіх традиційах, та так и у нашей рускей, колядоване состояна часц крачунских шветох, окреме на Віллю (вечар пред Крачуном) кед дзэци иду од обисца по обисце и по-волову домашніх на радосц зоз питаньом: „Дате нам се навеселити!“ Коляди ест велько, понад 20, а научиц голем три або штири, то уж капитал за тогорочни крачунски дні!

Крачунска споведз – келько важне вонкашне ушорийоване, так шор и пошориц себе зоднuka. Крачун духовне швето и треба же би и наша душа була по-рихтана за таку подію. Тото ше одноши на тих цо прияли Першу причасц и дзбаю же би на тоти святочны дні у церкви могли приступиц гу Св. Причасци.

Квецене ядловца и обисца – ёден способ шветкованя то и прикрашоване.

Символика ядловца котри оквицени з прикраскамі и швичочкамі, як и витвор-йоване крачунскаго амбі-енту у обисцу и по вонка, дава присмак крачунскай радосці.

Покераі и колачи – участвоване у вирабяню лакоткох велька дзэцинска радосц. Помагац у кухні коло покерайох велім дзецом наисце уподполнює крачунску радосц. И сами родичи дзечні паметаю свой дзэчински дні кед помогали коло правеня крачунских лакоткох з мацеру, бабу або нину.

Випатра же ест лем пейц ствари на списку. Могло бы ше можебуц ище дацо додац. Алे досц будзе кед и тоти пейц успишно витвориме и уключиме ше до шицких активносцох. Щешліви, благословені и весели Крачунски швета!

Христос раждаецца! – Славите сго!

о. Владимир Седлак

СВ. МИКОЛАЙ У ПЕТРОВЦОХ

Полна церква дзецеох зоз св. Миколайом

На швето св. Миколая, святителя з гораду Мири Ликийской, 6. децембра у петровской грекокатоліцкей церкви Покрову Пресв. Богородици, отримана пригодна програма, на котрой участвовали дзэцы школярскаго возросту и дзепоедни оводарцы. Вименююци ше у рецитацийах, писньох, рефератах и зоз ёдну кратку дуодраму, преславели зме швето облюбованаго дзезинскаго святителя.

Школьяре од 1. по 4. класу у петровской церкви по руски прывітали святога Міколая

Че. На програми тиж участвовали и дзэци вибеженцах з України котры жию на подручу нашей парохії, у населеных Сла́ковцы, Стари и Новы Янковцы. У програми подзелены коло 90 пакецикі.

Дзакуеме шыцким добротвором хтори оможліўели пакецикі, превожене вибеженцах або хтори участвовали у приріхтованю програмы на радосць дзэцом. Най им дзезински ошміх и радосц будзе плаца за іх нёсебичне себедаване.

Дарунки за добры дзецы

Св. Міколай побешедовал зоз кождым дзэцком и кождому подаровал пакецик, а помогали му двоме ангели, його провадзаз-

о. Владимир Седлак

СВЯТИ МИКОЛАЙ ПРИШОЛ И ДО ОСИЕКУ

Св. Миколай медзі дзеци у грекокатоліцкай церкви у Осиєку

У грекокатоліцкай церкви Христа Царя у Осиєку, вінедзелью 4. децембра, дзеци хтори були на Служби Божей несподзивано націвель святы Миколай.

У церкви були векшином дзеци, вибеженцы з України, а програма хтору порихтали тоти дзеци з України и дзеци з осецкай

церкви одгуковала з надію дзецинского довирія до святого Миколая.

Костими ангелох окріме були цікави меншим дзецом, а тоти дакус векши ше розпитовали же як то тоти дзвічата хтори до первеїка стали коло ніх, тераз нараз достали кридла?

Чуло ше од єдного хлапца же и тот цо гутори же є святы Миколай, уствари отец Любомир и же го вон препознал. – И не знам, – гвари тот хлапец – як то святы Миколай „запошлел“ оца Любомира же би дзелел пакецик?

Старши ше лем ошміховали, а дзецинска радосць не могла ше описаць кед кажде достало свой пакецик.

Од кеди война у України, ище ані раз не була така радосна и весела атмосфера после Служби Божей як цо була тераз на швено свято-го Миколая.

Агнетка Балатинац
Фото: А. Балатинац

МИКОЛАЙОВИ ШЕ РАДУЮ И МЛАДШИ И СТАРШИ

До міклошевськай церкви святы Миколай завітал пятоого децембра пасле Служби Божей. Ту го дочекали домашні парох о. Роман Ступяк и числені Міклошевчане, а приходу святого найбаржей ше радовали мали дзеци. Міколай традиційно пришол у провадзеню своїх помоцнікох, ангелох и крампушох, котри му дали звит о добрих и недобрих дзецох. Понеже недобрих того року не було, шицки дзеци од Міколая достали пакецик,

Ой хто, хто Міколая люби

а дзеци му подзековали зоз пригодніма шпіванкамі и рецитациями котри науче-

ли у школи и дома.

Леся Мудри

»ЯКА РАДОСЦ, ЯКИ РАЙ, ИДЗЕ СВЯТИ МИКОЛАЙ«

Кед почнє децембер, перши жимски мешац, школьніе у школы започинаю з прихітovan'ем за швето Міколая, а потым и за Крачун. Перше раздумую и бешедую яки були добри, чи могли буц ище лепши, а потым уча рецитовац и шпивац писньочки же би з німа могли привитац Міколая. През подобово и практични роботи рисую и вифарбую святого Міколая и свою чижмочку у облаку зоз дарунками за хтори думаю же би могли дастац до ней.

Того року на настави руского язіка, попри рисованя и писаня, школьніе вираiblyли пластични прикраски у форми чижмочки, саночкох, гвізды, гомбулі... Шицко направене даедни школьніе подарую дакому, а даедни то обеша як прикраску на крачун, а хтору сами направели.

Святы Міколай и того року,

6. децембра, нащивел петровску школу, та побешедовал зоз школьніеми о їх добрих и не так добрих ділох, подзелел им лакотки, а вони го привитали зоз свою програму. Школьне од 1. по 4 класу по рускі му одрецитовали три писньочки, а вецшицки ведно и зашпивали писню »Яка радосц, яки рай«. Понеже з Міколайом бул и Крампус, од нього кажде достало прутик, але ше ніхто од нього не бал, бо вони добри, послухни и шорови дзеци. Школьрох прихітала їх учителька Наталия Гнатко.

З наученима писньочки на годзінох руского язіка и культуры, школьніе истого дня наступели и на програми за Міколая, у петровской церкви Покрову Пресвятей Богородиці, которую организовал парох о. Владимир Седлак.

Наталия Гнатко

Петровски школьніе настави руского язіка и культуры зоз святим Міколайом и Крампусом у школи

МАРЧА

Шедла Марча до фурика
най ю дідо вожи,
од обисца та по дутян
вона вам не сходзи.

Назад Марча пешо идзе
зоз дідом до дому,
и весело подскакує
гу древку каждому.

А жувачи добре чува
у правей кишенки,
же би зоз ніх и наютре
дула балон ценки.

Лю. Гаргай

MARČA

Sjela Marča u kolica
je djeda vozi,
od kućice do dućana
ona ne silazi.

Nazad Marča pješke ide
do kuće sa djedom,
i veselo poskakuje
ka drvetu svakom.

A žvakače dobro čuva
u džepu desnome,
tako da i sutra puše
tanjušne balone.

ОТРИМАНИ ЙОВИЛЕЙНИ 10. ПЕРШИ АПЛАУЗ

Учащіки програми

У организації КУД-а „Осиф Костелник“ Вуковар и Союзу Русинох Республіки Горватской, 8. октября у Вуковаре отримана ювілейна 10. манифестація дзецинской творчосци „Перши аплауз“.

Програма започала зоз покладаньом венцох при крижу на уцеку Вуки до Дунаю. Културно-уметніцка програма отримана у Хижи Лавослава Ружички. На манифестації спред Городу Вуковару була присутна Ивана Муйкич, прочалніца управного oddзеленя, хтора манифестацію и отворела, потім Звонко Костелник,

член Совету за национални РГ и аниматор култури у Союзу Русинох РГ, Зденко Бурчақ, предсидатель Ради рускей национальней меншини городу Вуковару, Агнетка Балатинац Представителька Руснацох Осечко-бараньской жупаниї и петровски парох о. Владимир Седлак.

У культурно-уметніцкай програми наступели дзецински ансамбли: КУД „Осиф Костелник“ зоз Вуковару, КУД „Яким Гарди“ зоз Петровцох, КУД „Яким Говля“ зоз Миклошевцох, Дружтво „Руснак“ зоз Петровцох и Танечна група „Венера“ зоз

Клара Миклош зоз Вуковару

Миклошевски танцоше танцували танец „На пажици“

Яков, Каролина и Мартин Седлак зоз Петровцох

Вуковару.

Перши наступели домашнї, КУД „Осиф Костелник“ зоз Вуковару. З тей народи Клара Миклош одшпивала шпиванку „Били оргони“. За наступ ю порихтал Ренато Миклош. Шпиване провадзел оркестер Дружтва под рукаводзеньем Звонимира Муси.

Потым на сцену вишли члени КУД „Яким Говля“ зоз Миклошевцох. Вони наступели у трох блоках. Перше ше на сцени зявели два соло шпивачки. Рахела Красник одшпивала шпиванку „Любичица мала“, а Николина Бучко „Не за дзеци“. После ніх на сцену вишли наймладши члени Дружтва хтори одтанцовали танец „Нешор“, а у хторим указали як може настац вельки нे-

Руски народни танци одтанцовали „Голубки“
Дружтва Руснак

шор на дворе кед газда обисца нагінвани. У трецей часци шпиванку „На салашу“ одшпивал Владимир Мишленович, а танечна група одтанцovalа танец „На пажици“. За наступ их порихтали Виолета Гирийовата и Леся Мудры.

Дружтво „Руснак“ зоз Петровцох вукварской публики ше представело зоз двома шпиванками и танцом. Перше Дора Гречешин представела групу „Голубчата“ зоз шпиванку о Ганічки. Потым шпиванко-танечна група „Голубки“ през бависко одтанцовали Руски народни танци и одшпивали руску народну шпиванку „Зламала ше кормань-деска“. За наступ их порихтала учителька Наталия Гнатко.

Наймалдши члени КУД „Яким Гарди“

КУД „Яким Говля“ Миклошевци – танец „Нешор“

Владимир Мишленович и Николина Бучко

Наймадша танечна група Венера

зоз Петровцох, Каролина и Яков Седлак, одшпивали два шпиванки „Чийо же то волки“ и „Тика така“ у провадзеню старшого брата Мартина Седлака. За наступ их порихтал Владимир Седлак. Потим Мартин Седлак на гармоники одграł „Три ліца єднай Марії“. На остатку младежска шпивацка група у составе Катрин и Габриэл Гарди, Михаил Грищук, Михаэл Бурчак у провадзеню Тэа Медеша, Давида Мрдянова и Мартина Седлака одшпивали шпиванку „Вежні зайду и я зайду“.

На самим концу учасць у прыграми вжала Танечна група „Венера“ зоз Вуковару, хтора виведла три атрактивни танцы. Першее зоз соло точку наступела Саня Илич, а виведла танец „Симонида“. Наймладша

Штредня група танечніцох Венера танцowała танец „Буби у главі“

група одтанцовала „Валцер“, а штредня група танечніцох танцowała танец „Буби у главі“. Водітелька групи Йованка Некіч Чучкович.

Конферансу водзели Татяна Алерич и Вера Павлович, а за випатрунок сцены постарала ше креативна секция „Прадки“.

Манифестация отримана зоз финансійну потримовку Совету за национални меньшини Рэспублікі Горватскай, Городу Вуковару и Ради рускей національнай меньшини городу Вуковару.

„Перши аплауз“ закончел зоз вечеру за шыцких учащнікох програмы у ресторану Нада.

Лю. Гаргай

На Першым аплаузу були присутни и медиі

КУД „Якім Гарди“ Петровцы – младежска шпивацка група

У ШКОЛИ ЗАПАХЛО НА ХЛЁБ

Благослов хлеба

Дзень хлеба и подзекованя за плоди жемі означаю ше цеком октябра у веліх образовных установах нашай жемі. У школах ше запровадзую числени активносцы вязаны за тулу тему, организую ше пригодны програмы, ушорюю ше пано, печу ше и варя рижни ёдла.

У Подручнай школы Миклошевцы, 17. октября, школьніе з учителькамі на пригодны способ тиж означаю ти Дзень хлеба. Родичи ше постарали за богаты

стол зоз рижними файтамі сладких и сланих хлебовых специалитетох. Спочатку школьніе на настави бешедовали о значению хлеба и о плодох нашого краю. Потым миклошевски паноцецо. Ступяк поблагословел ёдло и после заєдніцкой молитви дзэцы коштовалишицко порихтане.

Младши Миклошевчане и сами могли ше опробоваць у улоги пекарох. На настави руского язіка з учительку Лесю Мудры правели кифлочки и перечи. По-

Кифлочки були и сладки и слани

дзелены до двох екипох, школьніе достали написаны рецепт и мушели самостойно порыхтаць тоти, не таки ёдноставны продукты. Обидва екіпи барз добре виполнели тот задаток, а то потвердзел и приемны запах хлеба котры ше ширел през цалу школу.

Нелегко робиць з розвалку

Леся Мудры

ДНІ ХЛЄБА

Кажди школяр бул модел за свой фартух

И того року у петровській школі у жовтні през рижні роботні означені День хлєба. У кождей роботні школяре правели дацо зоз цеста або з овоци. На настави руского язика и култури шицки школяре достали два задатки. Перши задаток бул же би до

школи принесли вишивани фартухи. Чи то бул мацеров фартух, чи бабов, чи нинов або сушедов, нє було тельо значне, але задаток бул у подплінносци направени. Потим их у школи чекал други задаток, а то роботня на хторей учели пражиц череги. През тоту роботню, а у вишиваних фартухах хтори принесли, шицки школяре од 1. по 4. класу сцерпено шицко одробели. Зоз розвалку на ценко розгнали загнєцене цесточко, вец

го з острожку помали резали на пантліки, потим на пальци мотали череги, пражели их, посиповали з мелким цукром и на концу ше кажди школяр з німа засладзел. Док робели, зашпивали и научени писні по руски, та им робота лепіше ишла. Попри роботи з цестом

Школяре 3. класи зоз черегами

Школяре 4. класи на роботні „Череги“

Школяре 1. и 2. класи зоз черегами

даєдни школяре научели, а даєдни повторили як ше по руски волаю предмети хтори хасновани на роботні. Шицко що було направене на роботньох, було и виложене на столе у школским голу, а споза стола була вистава вишиваних фартухах. И то не гоч яка на паннох, але кажди школяр бул модел за свой фартух. Того дня у школи ше чувствовал пах кифлочкох, колачикох и овоци.

Наталия Гнатко

НАПИШ ПИСНЮ И ОСВОЙ БИЦИГЛУ

Уж традицијино, Lions klub Вуковар и того року розписал конкурс за школарох основних школох под назву „Напиш писњу и освој бициглу“. На конкурс пришло коло 700 писнї зоз 72-ох основних школох з цалей Републики Горватскай, а тема була „Єден дзен у Вуковаре“. Школаре ОШ Чаковци шорово участвую на тим конкурсу, а того ше року можеме похваліц зоз 3. местом котре освојел Адриан Берош, школар седмей класи. Винчуме!

Леся Мудри

Adrian Beroš
7. razred

JEDAN DAN U VUKOVARU

Dok hodam uz Dunav
u gradu Vukovaru,
pod nogama šušti i pucketa lišće.
Svaki opali list jedna je
dječja misao.
Žuti mi kaže: „Otiđi na vodotoranj“.
Crveni govori: „Baci mrvice labudu u Vuku“.
Zeleni mi kaže: „Uđi u dvorac koji čuva tajne“.
A jedan tamni smežurani list, tiho mi šapne:
„U ovom gradu moraš zapaliti svijeću“.

Adrian Beroš 7. razred,
mentorica dr.sc. Ana-Marija Zulić, prof.

Djed Mraz
(Nataša Križanić)

Tko je onaj djeda,
brada mu je sijeda,
kapa mu crvena,
znam ga odmalena.

Taj djedica veseli
poklone nam dijeli
svakom neki dar,
ili slatkiš bar.

Taj djedica ima
puno svega svima

U sanjke upreg'o irvasa je par
i donio mom je bratu,
a i meni dar.

Svi volimo toga djeda
i svima je vrlo drag
i pjevamo složno svi

ĐJEDA MRAZE DOĐI TI.

Priredila Andreja Magoč

Đido Mraz
(Nataša Križanić)

Хто то тот дідочко
у шапки червеней,
брата му билиочка,
зnam го од малючка.

Тот дідочко весели
дарунки нам дзелї,
каждому дарунок даяки,
та гоч лем чоколатки.
Тот дідо ма вельо того
за нас каждого.

До санкох пар ирваси попрагал
брацика и мнє з дарунками
обрадовал.

Шицки любиме того діда
и шицким є барз мили,
и шпиваме зложно шицки
ДІДУ МРАЗУ ПРИДЗ НАМ ТИ.

Порихтала Андрея Магоч

ИНТЕГРОВАНИ ДЗЕНЬ

Червено били квадрацики вшадзи

Школяре Основнай школы Чаковцы, стреду 23. новембра, мали интегровани дзень на тему домолюбие, а у матичнай школы ше позберали шицкі школяре зоз подручных школах з Микловіцах, Томповіцах и Берка. Настава ше отримовала у „чистых“ оддзеленях,

першокласнікі упазнавали матичну школу, школяре націвель школску бібліотеку и могли ше дружиц медзі собу. Але, тот ше дзень окреме запамета по заедніцкім патреною першого змагання горватскай репрезентациі на FIFA Швейцаріі першенству 2022. Векшина школяро и

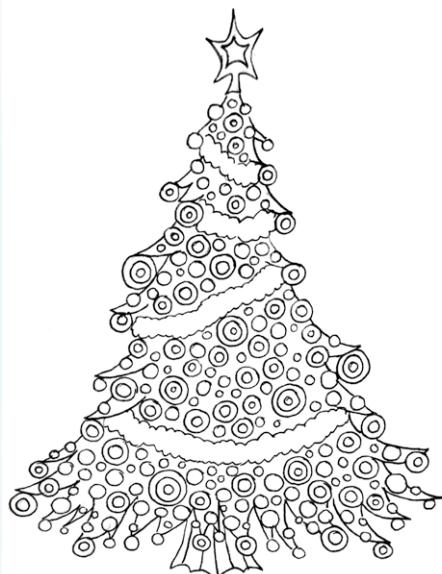
Навіяцкі реквізіты
школьнай задругі

Владімір Мішленович схопни
и у шицу

учительох ше того дня пригодно облекли и подзвігли навіяцкую атмосферу, а порихтали ше за першэнство и члени школьнай задруги котры зошили и пригодні реквізіты.

Леся Мудри

МАЛИ ПОДОБОВИ ЗАДАТОК

Пред вами прекрасны неофрбени ядловец. Офарбце рисунок по вашей дзеки и чекайце Крачун. Христос раждаецца!
Івана Бики

ЧУДЕСНИ ШВЕТ

Riesi, найвисши Дідо Шніжнік на швеце

Перша фотография Діда Шніжніка, 1853. р.

ДАСКЕЛЬО ФАКТИ О ДІДОХ ШНІЖНІКОХ

Жимски дні з вельо шнігу нє можеме задумаць без Діда Шніжніка. Кед напада шнігу, дзеци випитую чи є мокри, чи є сухи, бо шицки знаю же з мокрим шнігом легчайше направиць шнігову груду. Діда Шніжніка вироятно кожде дзецко дзечнє направи и пове же му то єдна з найоблюбеншых жимских радосцох. Як єден з найчастейших символох жими, символ Діда Шніжніка часто находзиме и у рицких кніжковных ділох або у уметніцких галерийох.

История пише же ше перши Дідове зоз шнігу почали правиц у 14. столітию. Правели их и одроснути и дзеци. Одроснути их правели же би ше креативно выражели.

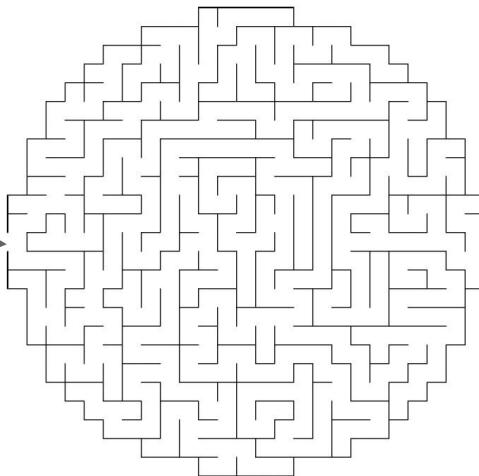
Перша фотография Діда Шніжніка зробена 1853. року, котра ше тэраз находзи у Национальнай бібліотеки у Велсу (*National Library of Wales*).

У Австриї 2020. року направени найвисши Дідо Шніжнік на швеце, а наволани є *Riesi*. Бул високи 38,04 метри, а за його виробок було потребне коло 800 тони шнігу. З нім Австріянцы поставели новы Гинисов рекорд. Пред тим рекорд ношел Шніжнік-жена *Olympia*, високи 37.21 метри, котры бул направени у Америки 2008. року, а було му потребне коло 4 мешаци же би ше цалком розпушел.

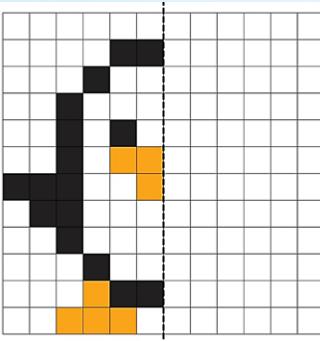
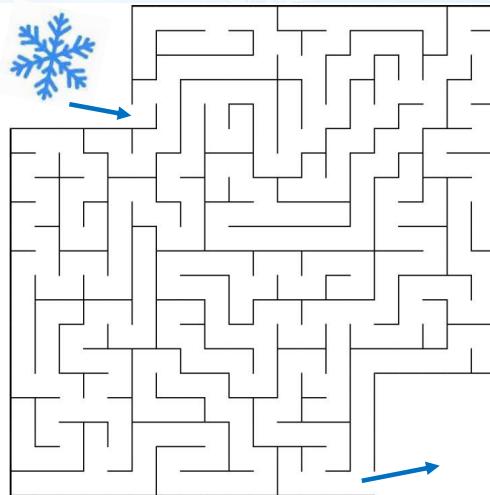
„Шветови дзнь Дідох Шніжнікох“ означае ше 18. януара, а тот датум выбраны прето же число 18 здабе на Діда Шніжніка з метлу.

Мануела Дудаш
(жридло: інтернет)

ЗАБАВНИ БОКИ

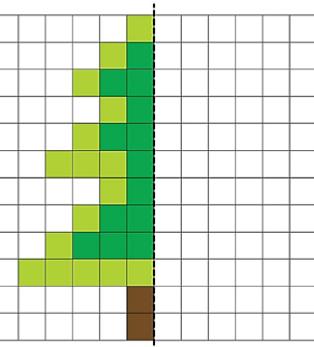
Найдз виход зоз лавиринтох!

Найдз 7 розлики!

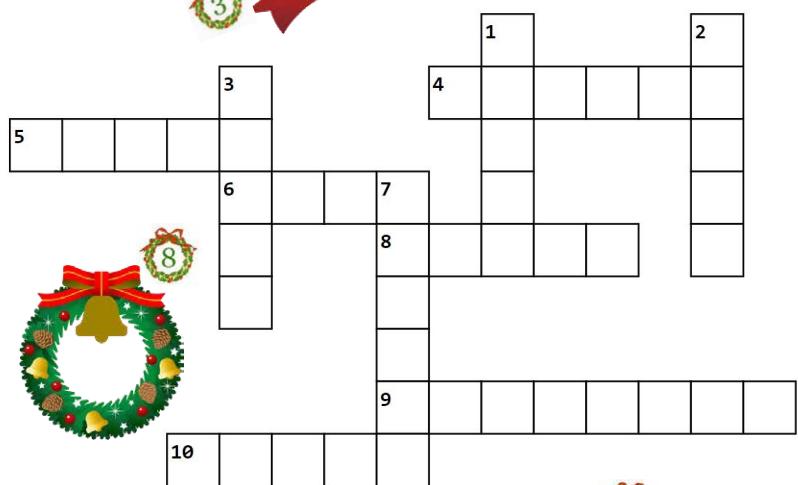

Розфарб квадратики і з правого боку смужки к задане на лівим, та закончиш малюнки.

ВЕРТИКАЛНО:

1, 2, 3, 7

ГОРИЗОНТАЛНО:

4, 5, 6, 8, 9, 10

ПІСМО СВЯТОМУ МИКОЛАЙОВІ

Мили святы Миколаю,
жадам най ме брат и шестра слухаю,
най ше нігда не вадзиме
и крашнє бавім.
Іще, Миколаю мили,
направ най напада шнішок били.

Марія Папута, 4. класа, Міклошевці

ПІСМО ЗА МИКОЛАЯ

Добри святы Миколаю, жадам най шицьки буду добри єдни спрам других. Най будземе здрави и весели, най ше нігда не вадзиме. Сцел бим же би наша репрезентация победзела на Шветовим першэнстве у фодбалу. Теды бим озда бул найщешлівші на швеце. Я барз любім бавіц фодбал і мой сон достац праву фодбалску лабду зоз Катару.

Антоніо Бучко, 4. класа, Міклошевці

ЛУНА ЧЕКА КРАЧУН

Дзивче Луна чекала Крачун. У тарговини видзела бициглу хтору барз сцела, та ше наздавала же ю достане. Мац ей гварела же тоту ноц треба преспац вонка у шатре, бо Дідо Мраз не годзен угнац бициглу до хижі. За Луну то була права авантюра. Вона порихтала вельго заглавки и покровцы, и осталася спац вонка у шатре. Зоз ню бул ей вирни пшичок Чарли. Вчас рано дзивче ше пребудзело. На уходзе до шатру чекала ю нова прекрасна бициглі!

Сара Леголат, 5. класа, Старі Янковці

СВЯТИ МИКОЛАЙ

Як и шицьки други дзеци Марко ше радовал приходу святога Миколая. Очухал чижмочки, положел их до облака и пошол спац. Кед ше пребудзел, у чижмочкох нашол лем пруцик и празни мешок од бомбонох. Марко ше розплакал, бо нє бул нєдобри хлапец, та нє заслужел таки дарунок. То видзели його старши брат и шестра. Вони станули скорей Марка и надумали зоз нім дакус пофрантоац. Але, кед видзели же Марко плаче, посановали го и врацели му дарунки котры му Миколай охабел у чижмочки.

Ана Томич, 5. класа, Старі Янковці

ОБЧЕКУЄМ СВЯТОГО МИКОЛАЯ!

Радуєм ще же ще приближує швето Миколая. Любел бим кед бим у своїх чижмочкох нашол бависко за комп'ютер и дакус лакотки. Думам же бим то могол достаць бо сом ще цали рок намагал буц добри и послухни син, брат, школляр и пайташ. Свою обуй вше сом чухал кед була брудна. И за Миколая очухам чижмочки, та най ще бліща у облаку же би их святы Миколай обачел и положел ми до ніх дарунок.

Неманя Курди, 6. класа, Петровци

МИКОЛАЯ

Приходзі нам жима, а з ню и швето Миколая. Святы Миколай дарує дзеци по цалим швеце. Вечар пред шветом Миколая дзеци умиваю и чухаю свой чижмочки и кладу их до облака. За добри діла святы Миколай дзецом до чижмочкох положи дарунок, а за нѣдобри діла Крампус зохаби ценки пруцики. Шицки дзеци ще радую достатим дарунком.

Ана Еделински, 8. класа, Петровци

СВЯТИ МИКОЛАЙ

Святы Миколай уж нам ідзе.
За єдну ноц
вон цали швет обидзе.
Добри дзеци го барз чекаю
та свой чижмочки
до облака кладу,
але их першне добра очухаю.
А кед рано у чижмочкох
дарунок обача,
од радосци аж подскоча.

Ана Еделински, 8. класа, Петровци

Д	А	К	Е	Д	И	Б	У	Л	О	П	А	Т	А	К	Н	
У	М	Е	Л	К	А	М	Е	Н	Ь	Г	О	Р	А	Є	Д	
Н	О	Д	Я	А	Н	Я	Л	У	Б	М	О	Г	М	Ї	О	
А	Й	Ш	Л	Р	С	О	Л	Я	Н	К	А	И	Ї	І	Ш	М
Й	О	В	Ш	А	А	К	А	П	К	А	Р	Н	В	А	У	
С	К	И	У	К	Б	Г	И	О	А	Н	С	Е	Ж	Т	Ш	
К	В	Ч	Г	Т	Р	К	О	Н	И	И	Т	Ї	К	Е	Е	
А	И	К	К	Е	А	Р	А	П	П	З	Ї	И	А	В	Р	
Р	Т	А	Я	Н	В	С	О	Й	В	Д	Ж	В	Н	Ш	Ц	
А	К	Д	А	Г	О	Г	Е	А	А	И	Е	Ч	Т	К	У	
П	И	О	Ш	А	Л	К	Л	Н	М	Ч	А	А	И	А	Б	
С	Р	Г	У	Я	С	Ь	Х	К	Е	Р	Ц	К	Ч	П	Е	
О	И	О	Д	У	К	А	И	Р	Е	Ї	К	Ч	К	С	Н	
Д	Л	Р	Р	О	П	Ж	А	Б	Л	А	Д	А	А	А	Д	
И	К	Ю	Х	А	Ї	И	З	У	Л	И	И	М	Є	Н	О	
Я	О	Є	З	С	Л	И	З	И	Ш	Е	Р	Ц	А	А	В	

АНА
АГНЕТКА
БЕНДОВ
ВЕЧЕРА
ГОМБУЛЯ
ДАКЕДИ БУЛО
ДОМ У ШЕРЦУ
ДУНАЙСКА РАПСОДИЯ
ДУША ЯК ГУШЛЯ
ЗАПАХ НАДІЇ
ЗБЕРАЧ
ЇЖИК МИЖИК
КАМЕНЬ ГОРА
КАНТИЧКА
КАПКА
КЕД ШВИЧКА ДОГОРЮЄ
КИРИЛКО
КЛАСКИ
ЛАБКА
ЛАДА
ЛОВАР
ЛОПАТА
МАЧКА

МОЙО КВИТКИ
НАСПАК ШВЕТА
НЄМИ ИЛУЗІЙ
НЄМИРНИ ПОГЛЯД
ОСА
ПАРА
ПОГАР
РУСКЕЙ ПИСНІ
СЛИЗИ ШЕРЦА
СОЛЯНКА
УЛІЦА
ШВЕТ З ВАЛЬКОХ
ЯПОН

Кед найдзене задани
поняца, достанене назуву
за ствар хтора вам
потребна за школу?
Ришене: книжка

Лю. Гаргай

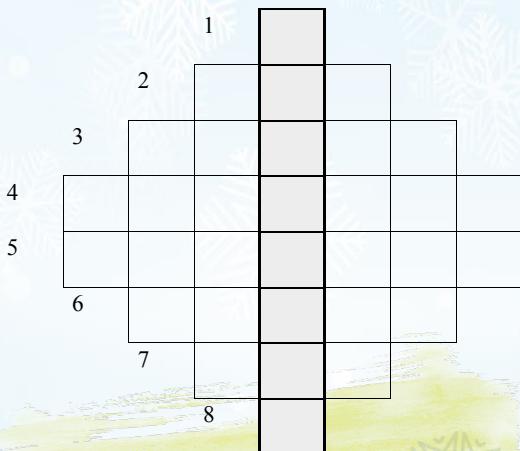
Даскельо интересантносци о Кока-Коли:

- Кока-Кола ёден од найпопуларнейших напиткох на швеце, а предава ше у вецей як 200 жемох;
- Кока-Колу видумал *John S. Pemberton* 1886. року, а бул фармацеут зоз Атланти;
- Кед ше почала предавц була „тоник“ за змирйованан живицю и хасновала ше як лік за опущуване;
- У першим року продукованя предани лем 25 фляшки того напитку, але ше не одступало од його продуковання;
- Перши продукт Кока-Коли у себе мал одредзени постоток кокаину, точнейше 9 милиграми по погару. Дрога теди була замена за алкоголь, а вирущена є зоз того напитку 1903. року;
- Компания *Coca-Cola* предава телько розлични напитки, так кед же бисце кожди дзень попили ёден, требало би вам дзеvez роки же бисце их шицкі покоштовали.
- Лем Куба и Сіверна Корея не предаваю Кока-Колу;

- Мексиканцы найвецей конзумую тот напиток. Кажды Мексиканец просеково попис 745 конзеви того напитку, док Американцы попию просеково 401;
- Зоз компаний твердза же лем два особи знаю рецепт самей Кока-Коли;
- Кока-Кола у Америки ма кус иншаки смак од гэвтих других у остатку швета;
- Кед би до ней не дававали фарбу, Кока-Кола бы була желена;
- Задумайце на хвильку як випатра Дідо Мраз, а вец ше запітайце хто вообще видумал його випатрунок? За його випатрунок заслужна реклама за Кока-Колу зоз 1931. року. Илустравал го *Haddon Sundblow*, праве у чаше кед компания сцела звекшац предаване своіх продуктох у жимскім чаше.

Порихтала Лю. Г.

- 1- Двадзец осма буква рускай азбуки
- 2- Тато або...
- 3- Женскe меню Иринка
- 4- Велью скорей
- 5- Мали облак
- 6- Хлопскe меню; шпивач Цоце
- 7- Информативна католіцка агенція
- 8- Австрия

У шывіх польгох: писня хтора ше шпива

Ришлен: ў; апо; Ирина; превчес; облачок; Вінко; ІКА; А.
шиви поля: шпиванка

Лю. Гаргай

В	О	Д	О	В	О	Д	В
Н	Р	А	Р	А	Б	Ш	О
А	О	А	В	А	Н	П	Д
Е	С	О	К	Ї	Д	А	О
К	А	П	Г	И	А	Р	П
О	А	Х	М	А	Р	А	А
К	С	Т	У	Д	Н	Я	Д
Д	Я	Л	Ж	Д	Ж	И	Д

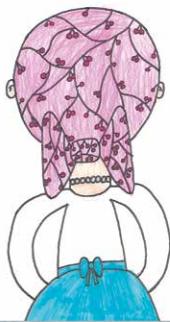
1. БАРА
2. ВОДОВОД
3. ВОДОПАД
4. ДИЖДЖ
5. КАПКА
6. ЛЯД
7. ОКЕАН
8. ПАРА
9. РИКА
10. РОСА
11. СТУДНЯ
12. ХМАРА
13. ШНІГ

Кед найдзеце тоти тринац задані поняца, достанесце назыву хтора их шицкіх повязу..

Ришлен: вода

Лю. Гаргай

АНДРЕА ИВАН З.КЛАСА ПЕТРОВЦИ.

Андреа Иван, 3. класа, Петровци

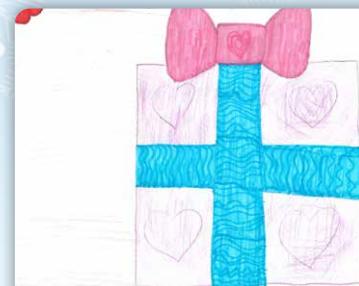
Андрей Хома, 3. класа, Миклошевци

Миа Фа Албертович, 5. класа, Вуковар

Борис Шовш, 3. класа, Петровци

Виолета Курди, 3. класа, Петровци

Наташа Шайтош, 5. класа, Стари Јанковци

Габријел Редл, 7. класа, Вуковар

Доријан Грецешић

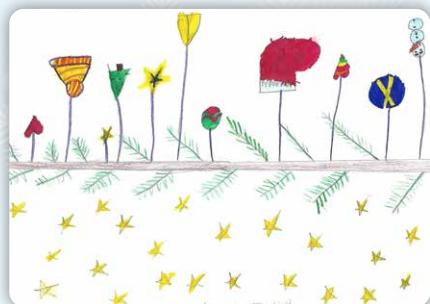
Магдалена Барна, 2. класа, Петровци

Мария Папуга, 4. класа., Миклошевци

Мина Гарди, 1. класа, Петровци

Наташа Курди, 3. класа, Петрови

Никола Мишленович, 6. класа, Миклошевци

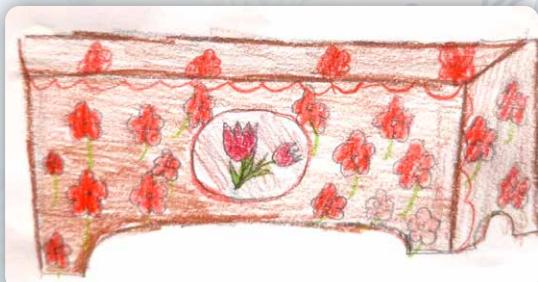
Николина Бучко, 6. класа, Миклошевци

Салома Аризанович, 1. класа, Петровци

Сара Лехолат, 5. класа, Стари Јанковци

Ана Топич, 5. класа, Стари Јанковци

